

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

07/25

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Vánoční ko-lekce*

Milí farníci!

Začal nám nový liturgický rok. Advent je skvělá příležitost znovu přemýšlet a mluvit o Ježíši, Bohu s námi (Emanuelovi). Adventní věnce, fialová barva, roráty, ale také besídky, pouliční osvětlení, vánoční stromky, předčasně hrané koledy a zboží v obchodech nám to mohou připomínat. A právě v obchodě jsem narazil na zvláštní vánoční kolekci. Na první pohled normální, s čokoládovými figurkami na stromeček. Jenže na druhý pohled jsem si všiml, že figurky jsou ve tvaru hlavních postavíček z betléma! Moc mě to potěšilo. Ať už byl záměr výrobce jakýkoli, těší mě, že Ježíšek, Maria a Josef se dostanou do lidských příbytků. A budou tam dělat radost dětem i dospělým, třebaš už jen pro to, že jsou ze sladké čokolády.

Když mluvíme a zpíváme o událostech v Betlémě, vyjadřujeme tím radost a vděčnost. Většina z nás se shodne na tom, že narození Ježíška je pozitivní událost. Blahopřejeme si, dáváme si dárky, jsme na sebe milí, usmíváme se... Toto vánoční chování je pro mě dobrou lekcí. Vánoční lekcí. V čem? Že, objektivně vzato, okolnosti Ježíšova narození a první roky jeho života byly spíš sérií velkého strádání, problémů, nejistot, konfrontací s lhostejnými nebo zlými lidmi, a přesto nejsou o Vánocích středem našich úvah a vzpomínek právě tato negativa.

Nezlořečíme Herodovi, neochotným Betlémanům, bezcitným vojákům. Nevyčítáme Bohu, že dopustil tolik strádání právě svému Synu a jeho rodině. Místo toho se radujeme a děkujeme. Jakákoli situace našeho života nám dává příležitost stěžovat si, nadávat, kritizovat, mračit se a zlobit se. Zároveň máme vždycky důvody děkovat, radovat se, usmát se a pochválit. Volba je na nás.

Jsou to přesně již celé 3 roky, co spokojeně a šťastně žiji a pracuji v Pardubicích.

Každému z vás chci poděkovat. Za vaše laskavé přijetí, za vaši ochotu spolupracovat a sloužit. Za to, že usilujete o dobro. Za vaši lásku k Bohu i k lidem.

Děkuji za podporu našeho Salesiánského centra a naši vzájemnou spolupráci v rámci farnosti. Děkuji za vaše modlitby a oběti. Děkuji za každé pozvání, setkání, laskavé slovo, pohled, úsměv nebo vtip.

• P. Jiří Caha

** inspirováno úvodníkem Vnitřních zpráv 12/2022 od provinciála salesiánů Martina Hobzy*

Krátké aktuality

Roráty a společné snídání

Rorátní mše sv. při svíčkách budou slaveny **každou adventní sobotu v 7:00** v klášterním kostele. Zváni jsou všichni, včetně rodičů s dětmi, které se mohou s lucerničkou zařadit do liturgického průvodu. Po mši sv. jsou všichni zváni na faru ke snídani a společnému setkání.

Sbírka při půlnoční mši sv. – pomoc matkám v nouzi

Při všech „půlnočních“ bohoslužbách budeme moci, stejně jako loni, podpořit sbírku s názvem „Štědrý dar pro betlémské děti“. Vybrané finanční prostředky budou sloužit na provoz Azylového domu pro těhotné matky v tísni v Hamrech u Hlinska.

Setkání dobrovolníků a dobrodinců

Tradiční setkání se uskuteční v **pátek 16. ledna**. Začneme společnou mší sv. v 18:00 v kostele sv. Bartoloměje a následně se přesuneme do farního sálu. Zájemci o pomoc s přípravou posezení se mohou hlásit u **Pavly Pecnové** - tel.: **604 737 790**.

Mše sv. ani následné posezení samozřejmě není pouze pro služebníky farnosti, ale pro všechny dobrodince farnosti, což jsou i ti, kdo se za farnost a s farním společenstvím modlí či ho jinak podporují. Za dobrovolníky a dobrodince farnosti je také každý první pátek v měsíci sloužena mše sv. v kostele sv. Jana Křtitele.

Všem za vaši službu a podporu děkuji.

Možnost věnovat dar pro farnost

Protože je naše farnost prakticky ekonomicky závislá na vaší štědrosti, budeme vděční, pokud se rozhodnete ke konci roku přispět na potřeby farnosti zasláním finančního daru (číslo účtu farnosti je **1224496329/0800**). Rádi vám vystavíme potřebné potvrzení, které můžete využít ke snížení daní. O účelu využití vašich peněz se můžete dočíst na straně 8.

Ekumenická setkání v lednu

Začátek nového roku je spojen s modlitbou za jednotu křesťanů. I letos bude společná bohoslužba ve čtvrtek **22. ledna** v 18:00, ale také volejbalový turnaj v neděli **4. ledna**. Více na straně 15.

Oslava Dona Boska

O posledním lednovém víkendu proběhne oslava Dona Boska, zakladatele Salesiánů a ochránce mládeže a vychovatelů. Podrobný program naleznete na str. 15.

Změna termínu kněžského svěcení Jeronýma Pelikovského

Náš jáhen Jeroným bude mít, dá-li Bůh, kněžské svěcení v královéhradecké katedrále už **v sobotu 9. května**. Tedy dříve, než bylo v minulém Zpravodaji uvedeno.

Primici ve své rodné farnosti bude mít v neděli 10. května odpoledne a u nás v Pardubicích o týden později, tedy 17. května.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

SVÁTOST SMÍŘENÍ PŘED VÁNOČNÍMI SVÁTKY

den	datum	místo	čas
Pátek	19. prosince	kostel sv. Jana Křtitele	16:00 – 18:00
Neděle	21. prosince	kostel sv. Bartoloměje	14:00 – 16:00 (2 kněží)
		fara	14:00 – 16:00 (2 kněží)
Pondělí	22. prosince	kostel sv. Václava (SDB)	16:00 – 18:00
		kostel sv. Jana Křtitele	17:00 – 18:00
Úterý	23. prosince	kostel sv. Jana Křtitele	17:00 – 18:00

V době vánočních svátků se nebude přede mší svatou zpovídat.

Betlémské světlo

Sobota 13. prosince

Pardubice – kostel sv. Bartoloměje

15:00 – 16:00

Zpívání koled společně se skauty

Středa 24. prosince – Štědrý den

Pardubice – kostel sv. Bartoloměje

10:00 – 22:00

Svítkov – kaple Narození Panny Marie

10:30 – 11:30

Rosice – kostel sv. Václava

14:30 – 16:00

Dražkovice – u kapličky

11:30 – 12:00

Dřenice (autobusová zastávka)

11:00 – 15:00

Mikulovice – kostel sv. Václava

14:00 – 14:30

Zpívání koled

Třebosice – kostel Povýšení sv. Kříže

14:00 – 15:00

Zpívání koled

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY 2025

	Středa 24.12.	Čtvrtek 25.12.	Pátek 26.12.	Neděle 28.12.	Středa 31.12.	Čtvrtek 1.1.
	Štědrý den	Narození Páně	Svatého Štěpána	Svaté rodiny	Svatého Silvestra	Matky Boží
Kostel sv. Bartoloměje	16:00* 22:00 00:00	7:00 9:00 19:00	7:00 9:00 19:00	7:00 9:00 19:00	16:00 (Děkovná)	7:00 9:00 19:00
Kostel sv. Jana Křtitele	6:30	-	-	-	6:30	-
Kostel Sv. Václava Salesiáni	16:00	9:00 10:30	9:00	9:00 10:30	17:00	9:00 10:30
Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní)	0:00	10:00*	-	10:00*	-	10:00*
Kostel sv. Václava Rosice nad Labem	16:00	8:00	-	8:00	17:00	8:00
Kostel sv. Jiljí Pardubičky	-	17:00	-	17:00	-	17:00
Kostel Narození Panny Marie Svítkov	-	-	10:00	-	-	-
Kostel sv. Václava Mikulovice	22:00	10:30	-	10:30	-	10:30
Kostel sv. Jana Křtitele Tuněchody	-	-	16:30	-	-	-
Kostel Povýšení svatého Kříže Třebosice	-	8:00	-	8:00	-	8:00

(*mše svatá přizpůsobená dětem)

Adventní a vánoční koncerty v kostelích

Sobota 06.12.2025 19:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Filharmonie Pardubice

Neděle 07.12.2025 16:00 - PARDUBICE | kostel sv. Jiljí (Pardubičky)
Adventní koncert sboru Slavoj

Neděle 07.12.2025 17:00 - PARDUBICE | kostel sv. Václava (Salesiáni)
Adventní koncert Scholy od sv. Václava

Sobota 13.12.2025 15:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Adventní koncert skautů

Sobota 13.12.2025 19:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Filharmonie Pardubice

Úterý 16.12.2025 17:00 - PARDUBICE | kostel sv. Jana Křtitele
Adventní koncert žáků ZŠ Bratranců Veverkových

Středa 17.12.2025 18:00 - LÁNY NA DŮLKU | k. sv. J. Nepomuckého
Vánoční koncert skupiny Good Season

Sobota 20.12.2025 19:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Filharmonie Pardubice

Neděle 21.12.2025 16:00 - TŘEBOSICE | kostel Povýšení sv. Kříže
Vánoční koncert

Neděle 21.12.2025 17:00 - MIKULOVICE | kostel sv. Václava
Vánoční koncert sborů Iuventus Cantans a Cantando Skuteč

Neděle 21.12.2025 17:00 – ROSICE NAD LABEM | kostel sv. Václava
Předvánoční koncert v podání místních lidových muzikantů

Úterý 23.12.2025 17:00 – PARDUBICE | Fara – dvůr
Vánoční koncert scholy

Úterý 30.12.2025 17:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Smíšený sbor: Cantus Amici

Úterý 06.01.2026 18:00 - PARDUBICE | kostel sv. Bartoloměje
Tříkrálový koncert Oblastní charity Pardubice

Vánoční koncert na farním dvoře

Srdečně vás zveme letos opět na tradiční vánoční koncert scholy
23. prosince 2025 od 17:00 na farním dvoře.

Těšit se můžete na známé oblíbené vánoční písně a koledy a opět i na něco dobrého na zahřátí. V neposlední řadě na zastavení se v předvánočním čase a setkání s lidmi nejen z farnosti. Pozvěte, prosím, i své známé, ať mohou zažít krásu setkání a naladit se na vánoční svátky.

Terez a Petr

Poselství Vánoc

O letošních Vánocích bychom rádi na půlnoční mši něco darovali všem lidem, i těm, kteří navštíví kostel třeba poprvé nebo do něj zavítají jen o Vánocích. Vánoce jsou symbolem obdarovávání - i myšlenkou, slovem se vzájemně můžeme obdarovat a přinést tak světlo i lidem, kteří běžně do kostela nechodí. Jednalo by se o vánoční pozdrav s PF, s nějakou inspirativní vánoční myšlenkou na zadní straně, který bychom rozdávali při odchodu z kostela. Obracíme se na vás tedy s prosbou, zda byste mohli každý napsat krátké poselství či citát, s kterým máte spojené vánoční svátky. Jde opravdu o krátké poselství – 1 věta či citát z Bible. V kostele (sv. Bartoloměje, sv. Jana a v klášterním) budou připraveny krabice, kam budete moci své nápady odevzdat. Stačí třeba doma napsat na kousek papíru nebo je poslat na farní e-mail **rkf.pardubice@dihk.cz**. Krabice v kostele budou k dispozici do 14. prosince.

Vánoce s Mary's Meals

– symbolické místo u vánočního stolu

Dříve se u štedrovečerního stolu prostíralo **místo navíc pro nečekaného hosta** jako gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový.

Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které **čekají na své místo u stolu**, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých **550 Kč**.

Symbolickým místem u vánočního stolu darujete dětem v chudobě **teplé jídlo, vzdělání a naději**. Každý zakoupený talíř je součástí udržitelné změny, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme. A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – naděje, radost, pokoj a mír pro všechny.

Prostřete místo.

Rozsviňte naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět.

Prostřete symbolické místo u svého stolu pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.mistouvanocnihostolu.cz.

S každým darem roste radost, pokoj a mír, které dělají Vánoce opravdovými.

Jedno místo. Jeden talíř. Jeden krok k udržitelnější naději pro všechny.

• Tým Mary's Meals Česká republika

Skauti zvou na Betlémské světlo a zpívání koled

V sobotu 13. prosince zve středisko Šestka Pardubice na veřejné zpívání vánočních koled v kostele sv. Bartoloměje. Akce se uskuteční od 15 hodin a jsou zváni všichni rodiče dětí, veřejnost i náhodní kolemjdoucí.

Během zpívání bude možnost si odnést do vašich domovů Betlémské světlo, které skauti společně převezmou na pardubickém nádraží přibližně v 9 hodin.

Nezapomeňte si lucerničku a přijďte si s námi zazpívat a společně se naladit na blížící se svátky.

• *Marta Kohoutková – Želva*

Nový oltář – a co dál...

Milí farníci!

V září letošního roku vyvrcholila naše farní víceletá snaha o zkrášlení liturgického prostoru v kostele sv. Bartoloměje. Každý z vás farníků v nějaké formě přispěl na toto dílo, ať už formou finanční, poradenské, organizační nebo manuální pomoci, ale také nesčetnými modlitbami a prosbami za toto náročné dílo. V minulém čísle našeho Zpravodaje jste se o tom mohli dočíst.

Také jste získali informace o finanční náročnosti celého díla – nemalá část příspěvků na toto dílo byla z vašich darů – a za to vám patří velké DÍKY.

Proč se zde o tom zmiňují? Financování každého podobného projektu v naší farnosti je vzhledem k možnostem, které naše farnost má, poměrně náročné. Po této velké akci s úpravou interiéru sv. Bartoloměje bychom se chtěli v následujících letech soustředit na zásadnější úpravu vnitřních prostor naší fary, hlavně pro potřeby farníků. Většina z vás zná současnou prostorovou dispozici fary a vzhledem k rozšiřujícím se aktivitám nejsou tyto prostory ideální. Zatím o těchto úpravách začínáme diskutovat, ale v každém případě taková přestavba bude podobně jako u liturgického prostoru u sv. Bartoloměje organizačně, ale hlavně finančně poměrně náročná, a proto bude třeba začít hledat finanční prostředky co nejdříve. Blíží se vánoční svátky, doba, kdy většina z vás pociťuje touhu v nějaké formě přispět na dobrou věc. Myslím si, že rozvoj farních aktivit JE dobrá věc. A proto se na vás obracím (nejen jako zástupce pastorační a ekonomické rady) s prosbou o zvážení, zda byste letošní vánoční „charitativní“ finanční pomoc, kterou zvažujete věnovat, nesměrovali také na budoucí interiérovou přestavbu naší fary. Pro tyto účely bude vyhrazen **variabilní symbol 92** (č.p. fary) na našem farním finančním účtu **1224496329/0800**.

Pokud budete chtít, vystavíme vám na vaše dary i potvrzení pro účely odpočtu z daně.

Předem vám za vaše dary upřímně děkujeme.

Ať už se rozhodnete jakkoliv, přeji vám požehnané vánoční svátky s radostí v srdci.

• Jiří Petráš, člen pastorační a ekonomické rady farnosti

Pozvánka na koncerty

Zveme vás na PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT

do kostela sv. Václava v Rosicích **dne 21. 12. 2025 v 17:00**, kde v podání místních lidových muzikantů zazní vánoční písně. Představíme i takové, které jsou ve stínu známých koled. Na tradiční vypalovačky se také dostane, a když budete chtít, můžete si z pohodlí lavice zazpívat spolu s námi. Vstupné je dobrovolné. Těšíme se na vás!

• Václav Řetický

Sbor CANTUS AMICI PARDUBICE vás zve na VÁNOČNÍ KONCERT, který se bude konat tradičně v kostele sv. Bartoloměje **v úterý 30. prosince od 17:00**

• Karla Pešková

14. 12. 2025 | Světový den zesnulých dětí

Druhou prosincovou neděli je na celém světě připomínán Světový den zesnulých dětí.

V 19:00 místního času zapalují příbuzní a přátelé zesnulých dětí ve všech zemích světa svíčky a vytvářejí tak celosvětový vzpomínkový most. Zapálit svíčku může i každý sám doma nebo na jiném důvěrném místě, ale chcete-li se připojit k nám, ostatním rodičům, vzpomínkou a modlitbou, zveme vás v neděli 14. prosince v 18:30 do kostela sv. Bartoloměje v Pardubicích.

V 19:00 společně zapálíme svíčky. Poté bude vzpomínka pokračovat mší svatou za zesnulé děti, kterou bude sloužit P. Jan Uhlíř. Pořadatelem pietní akce je Nadační fond 2P ve spolupráci s arciděkanstvím Pardubice. Svíčky budou volně k dispozici v kostele.

• *Jana Poddaná*

Živý růženec

Milí farníci - členové Živého růžence. Jsme moc rádi za toto společenství, ve kterém je zvláštní způsob modlitby růžence. Každý člen zastupuje duchovně jedno tajemství, modlí se denně svůj desátek, sám soukromě kdekoliv a v kteroukoliv hodinu a tím je uskutečněna modlitba celého růžence. Vždyť tuto modlitbu nám doporučila sama Panna Maria – dává nám sílu, pomoc a ochranu.

Chtěli bychom poděkovat těm, kteří se ujali modliteb růžence přede mší svatou. Během roku nás z tohoto společenství předešlo na věčnost několik členů. Rádi bychom prázdná místa opět zaplnili, aby byla modlitba růžence úplná. Pokud se chcete zapojit do této modlitby, přihlaste se na telefonním čísle: **724 440 627** nebo **778 464 895**. Lze také napsat na e-mail: **zivyruzenec@seznam.cz** Těšíme se na společnou modlitbu a přejeme všem klidné prožití adventní doby, abychom se mohli radovat a v lásce prožívat chvíle s narozeným Kristem o Vánocích i po celý nový rok 2026.

• *Koordinátorky živého růžence*

Klub seniorů

Milí seniori, opět se budeme v době adventní připravovat na Vánoce, na radost z narození Krista. Moc vám všem přejeme, abychom v těchto dnech mohli prožívat chvíle ztišení, pohody a lásky. Těšíme se na pravidelné setkávání s vámi na faře každou druhou středu v měsíci v čase 14:30 – 16:30 hod. Do nového roku vám přejeme hodně zdraví, lásky, trpělivosti, spokojenosti a porozumění.

• *Za klub seniorů Kylarovi a J. Kohl.*

Středisko mládeže rozhodně nespí

Od začátku školního roku mají děti „od Salíků“ za sebou několik víkendových akcí. **Na Schole s přespáním**, které se účastnilo přes 20 dětí, se zpívalo, tancovalo a hrálo nejen na nástroje. Děti se naučily nové písničky, které v kostele sv. Václava téměř roztančily nedělní mši svatou.

Víkendovka na Míčově pro mládež 11+ pod záhadným názvem „**Podívejme, přichází mistr snů! Pojďme ho zabít**“ (Gen 37,19-20) se tentokrát týkala příběhu Josefa Egyptského. Nebojte, všech 15 dětí a jejich 6 vedoucích se vrátilo sice unavených, ale v pořádku! Nikdo nepřišel k úhoně!

V tělocvičně ZŠ Noe a ve velkém sále proběhl **přebor** (závěrečný 4. turnaj) **ve stolním tenise** pro hráče a hráčky ze salesiánských středisek. Naši se zúčastnili v rekordním počtu 11 hráčů z celkového počtu 67 účastníků. Sice ještě nestáli na stupních vítězů, ale rozhodně nasbírali spoustu zkušeností a motivace do dalšího tréninku. Podle jejich trenéra mají ještě „pingpongový advent“, který časem jistě skončí výhrou!

A co nás čeká dál? Víkendové akce pro kluky z Pánských skupinek – malé, větší i skoro dospělé. Víkendovky pro všechny, Tvoření s přespáním, Mezigenerační pečení v oratoři....

Zkrátka program běží dál a nudit se rozhodně nebudeme.

• Martina Traxlerová

CSSA – neboli Celostátní setkání salesiánských animátorů

Zblízka i zdáli se do pardubického Střediska k Salesiánům sjeli salesiánští animátoři z různých koutů republiky. Středisko vzali tak trochu útokem – naštěstí v dobrém slova smyslu – a díky spolupráci se školou Noe bylo možné ubytovat přes 120 mladých účastníků včetně organizačního týmu.

Po celý prodloužený víkend se o všechny starala doslova „armáda“ dobrovolníků a nadšenců. Ti poskytovali skvělé zázemí mladým animátorům, sestrám FMA i „klukům“ Salesiánům. Energie jim zjevně nechyběla – možná i díky kávě, modlitbě a lehké dávce nadšení.

Denní program tvořily mše, chvály s individuálním požehnáním, diskusní skupinky, workshopy a nejrůznější hry. Silným zážitkem byla určitě hra Velká pardubická: 20 úkolů, 8 kilometrů, teplota těsně pod 10 °C a nadšení, které hrálo víc než svetr. Po doběhu se každý s úlevou zahříval u hrnku čaje a samozřejmě se už těšil na další dávku programu.

Hlavním tématem setkání bylo **Mission: Possible** – tedy možnosti misí v zemích, kde se děti nemají tak dobře jako u nás. Prostřednictvím dobrovolníků pomáhá těmto dětem organizace SADBA a animátoři měli příležitost dozvědět se o její činnosti víc. Salesiáni, kteří působí v různých částech světa, sdíleli své příběhy, zkušenosti a někdy i pořádnou dávku dobrodružství.

Pro pardubické animátory to byla první zkušenost s celorepublikovým animátorským setkáním. Díky němu si mohli vyzkoušet spolupráci, hlouběji se poznat, načerpat spousty nápadů, a hlavně touhu se inspirovat a pracovat na sobě a na společenství, které vytvářejí.

Nu a kromě práce na sobě a svém okolí se můžeme těšit na další setkání, tentokrát v trochu teplejším termínu a na Velehradě v létě 2027, kdy se bude slavit 100 let od příchodu salesiánů do naší vlasti.

• Martina Traxlerová

Celostátní animátorské setkání v Salesiánském středisku pohledem cateringu :–)

Celostátní setkání salesiánských animátorů se konají jednou za dva roky na různých místech a letos byly poskytnutím svých nejen prostor poctěny Pardubice.

Naskytla se nám tak vzácná příležitost ukázat pověstnou pardubickou pohostinnost.

Připravit zázemí pro událost takového rozsahu znamená zapojit více než jednoho člověka. Naštěstí máme ve středisku Marušku Benákovou, která se zhostila koordinace celé akce se svojí pověstnou pečlivostí a s dostatečným předstihem oslovila farníky s žádostí o pomoc. Podařilo se poskládat značné množství dobrovolníků a dokonce několik náhradníků, kteří od pátečního večera do pondělního odpoledne zajišťovali dohled nad hladovými bříšky animátorů nejen z české a moravské kotliny. Animátorské setkání se tak stalo příležitostí pro pardubické farníky k jiné formě vzájemného sblížení. A tak se prolínaly generace při chystání švédských stolů na snídani, výdeji obědů, večeří a mytí nádobí. Byla to krásná příležitost, jak se poznat v jiné roli než ve svátečním oblečení při nedělní bohoslužbě, a to i s bratry Salesiány, kteří jsou v kuchyni jako doma. Věříme, že jsme v naší roli obstáli a že účastníci odjížděli do svých domovů se stejně příjemnými pocity, jaké toto setkání zanechalo v nás.

• Lukáš Bajer st.

Advent a Vánoce u Salesiánů

Adventní dobou nás kromě sv. Jan Křtitele budou především při bohoslužbách pro děti provázet světice spojené se světlem: 4. 12. sv. Barbora (patronka horníků) a 13. 12. sv. Lucie (patronka slepých). Oslovíme sousedy vánočním přáním s PF do schránek – bude s pozváním k zapálení Betlémského světla, k účasti na bohoslužbě nebo návštěvě kostela s betlémem. Budou také moci požádat, aby je naši Tříkráloví koledníci určité na své cestě nevynechali.

• Jiří Caha

Oslavy Dona Boska 2026

O víkendu 24. a 25. 1. budeme slavit Dona Boska opět pod názvem **BOSCO TIMES**.

**BOSCO
TIMES**

24. - 25. ledna
2026

...aneb oslavy
Dona Bosca

**SALESIÁNSKÉ
CENTRUM**

V sobotu od 15:00 do 17:00 zveme po roce všechny děti na maškarní karneval s různými soutěžemi, tancem a vyhlášením nejlepších masek. Od 19:00 naváže 2. ročník Taneční obnovy pro dospělé a mládež s hudbou, tancem, předtančením, scénkou, losováním vstupenek... V neděli pokračujeme slavnostní bohoslužbou v 9:00, na kterou přijal pozvání salesián P. Josef Kopecký ml., který u nás působil hned na počátku 90. let. Po mši sv. bude v kavárně talk show s pamětníky salesiánského centra, neboť v roce 2026 to bude již 35 let od obnovení činnosti v domě. Výročí oslavíme také společným obědem. Poslední akcí bude v neděli Open Bosco Cup, turnaj ve stolním tenise pro všechny v tělocvičně ZŠ Noe od 13:00 do 17:00. Mše sv. v 10:30 nebude.

• *Jiří Caha*

Ekumena 2026

V neděli 4. 1. od 14:00 do 18:00 vás zveme na **volejbalový turnaj** mezi družstvy jednotlivých církví. Za katolíky nastoupí opět 3 týmy, jeden za faru, druhý za Salesiány a třetí za řeckokatolíky. Přijďte fandit do haly Univerzity Pardubice, Kunětická 92.

Ekumenická bohoslužba letos bude v kostele Českobratrské církve evangelické ve čtvrtek 22.1. od 18:00 ve Sladkovského ul. 638. Pojdme se společně modlit za Pardubice.

• *Jiří Caha*

Farní pouť na Slovensko

I když je zima v plném proudu, již plánujeme jarní farní pouť. Po letošní zkušenosti s poutí do Říma jsme se rozhodli opět pro několikadenní verzi. Využijeme toho, že máme ve farnosti otce Luba a zavítáme do jeho domoviny. Odjíždět budeme ve středu 29. dubna ve večerních hodinách, návrat bude v neděli 3.května. Podíváme se do Košic, oblasti Spiše, Slovenského ráje, Levoče... Bližší informace budou v příštím Zpravodaji.

• *Pavla Pecnová*

Setkání pro ženy

Tradiční lednové setkání bude v sobotu 24. 1. 2026 od 10:00 na faře – Kostelní ul. 92. Z Ostravy k nám opět přijede Františka Böhmová, tentokrát s tématem „O tichu a ztišení“. Bližší informace a přihláška budou na farním webu v druhé polovině prosince. Těšíme se na společné setkání.

• *Pavla Pecnová*

Víkendové duchovní obnovy ve Slavoňově

Pro některé z vás se Slavoňov stal místem duchovního obnovení a začátkem nových či intenzivnějších vztahů ve farnosti. Čas víkendu nabízí dostatek prostoru pro zastavení se, modlitbu i vzájemné poznávání. Pokud vám tato forma vyhovuje, můžete se těšit na začátek příštího roku. Víkend pro muže se bude konat 20. – 22. února. Přihlásit se můžete u **Jiřího Kuhna**: jir.kuhn@gmail.com. Víkend pro ženy plánujeme na 6. – 8. března. Kontaktní osobou je **Věra Pavlíčková**: vera.pavlickova17@gmail.com. Přijíždíme v pátek večer a odjíždíme po nedělním obědě. Cena včetně ubytování a jídla je kolem 1 100 Kč. Protože je kapacita omezená a pro seniory je plánována podobná akce na podzim, věkové omezení je kolem 65 let.

• *Na společné setkání se těší P. Jan Uhlíř*

Profesor Petr Kratochvíl v ČKA Pardubice

Český politolog, profesor a výzkumný pracovník, Petr Kratochvíl, působící na Ústavu mezinárodních vztahů a člen Centra evropské politiky se dlouhodobě zabývá vztahem křesťanství a politiky. Dne 21. ledna 2026 zavítá do Pardubic, aby nám opět ve škole Svítání v rámci cyklu „Církev pro 21. století“, objasnil současnou situaci v USA přednáškou „Křesťanství v Trumpově Americe: imperiální ideologie nebo zdroj odporu?“. V rámci přednášky by se měl zamyslet nad skutečností, že křesťanství má v současné americké politice dvojí roli. Na jedné straně v USA sílí křesťanský nacionalismus, ale na straně druhé jsou stále hlasitěji slyšet ty hlasy, které ho odmítají. Jaké jsou zdroje naděje, z nichž křesťanská kritika Trumpovy politiky čerpá? Jaké strategie volí a jakého dosahuje úspěchu? To jsou otázky, které doléhají až k nám. Přednáška naváže na inspirativní diskusi, která proběhla 2.12. při přednášce prof. Petrůčka, který se zamýšlel nad zdroji rozporů v současném pojetí církve především v českém a evropském katolickém prostoru. Zveme všechny zájemce a prosíme, aby se opět předem rezervovali na cka-pardubice.reservio.com.

• *Luboš Kubáč*

Napsali jste

V noci se rodí světlo

Adventní duchovní obnova se salesiánem Liborem Všetulou byla neskutečná jízda. Sešli jsme se v kostele sv. Václava u Salesiánů v Pardubicích. Kostel se zcela zaplnil účastníky z řad salesiánských spolupracovníků a místních farníků z celých Pardubic. Abychom nebyli jen pasivními účastníky, připravil pro nás Libor seznamovací aktivitu. Měli jsme se svými spolusedícími po pravici i po levici sdílet kdo jsme, jak si přejeme prožít Advent a co opravdu nechceme, aby se o Adventu stalo. V tu chvíli se kostel proměnil ve velký hučící úl.

V této příjemně otevřené atmosféře nás Libor pak provázel po stopách Nikodéma a jeho příběhu v seriálu The Chosen.

Rádi bychom se s vámi podělili o 4 hlavní myšlenky:

- **Slabost, která otevírá dveře** (Nikodém se snaží vyhnat zlého ducha z Marie Magdalény, nedaří se mu to a prohlašuje „Tohle může udělat jedině Bůh“.)
- **Touha, která mě vede do noci** (Nikodém se jde v noci setkat s Kristem. Touží ho poznat, i když riskuje, že „vejde do řečí“, že se stýká s tím divným člověkem.)
- **Zápas mezi „chci“ a nedokážu** (Nikodém stojí za rohem a pozoruje Ježíše, ke kterému se přidávají učedníci, kteří se s ním vydají na cestu. Chtěl by se přidat, ale nedokáže to.)
- **Malý krok světla** (Nikodém dává učedníkům měsíc zlata. Nedokáže zatím „dát sám sebe“, ale dává alespoň malý dar.)

Po skončení hlavní části jsme si vylosovali jednu ze čtrnácti skupinek, v kterých jsme společně intenzivně diskutovali a naslouchali si nad čtyřmi otázkami rozvíjející dopolední téma.

Pak nás čekal oběd, káva a něco sladkého. Na závěr duchovní obnovy byla mše svatá, kde jsme společně s Nikodémem vykročili do adventní doby. Rádi bychom poděkovali místním Salesiánům za možnost setkání, seznámení s novými lidmi, sdílení a za otevřené „dveře“.

Záznam duchovní obnovy je k dispozici na YouTube kanálu Salesiani Pardubice spolu s otázkami k zamyšlení. Přiložený QR kód vás navede přímo na toto video.

• *Andrea a Martin Pražanovi*

Jaký byl letošní víkend s Kurzem Alfa?

Svědectví tří účastníků

Prožili jsme víkend ve Slavoňově, intenzivní zážitek, který v mnoha směrech dává naplnění a smysl celému Kurzu Alfa, který vnímám jako hledání místa pro Boha v životě každého z nás.

Nabízím z něj alespoň střípek, jakkoli je mi jasné, že osobní zkušenost je na papír těžko přenositelná. Přečtěte si svědectví několika z 32 letošních účastníků – moje, mého muže a naší společné kamarádky. Třeba vás naše příběhy inspirují - ať už na vlastní cestě s Bohem, nebo k tomu, že zažijete Alfou na vlastní kůži.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na organizaci. Bez jejich modliteb, úsilí, zápalu, moudrosti a otevřenosti s námi kdykoli o čemkoli mluvit, by nic z toho nebylo. Nesmírně si toho vážíme.

„Přijímám tě, přijmi se i ty.“ – příběh Martiny

Když bylo jasné, že se s manželem stěhujeme do Pardubic, záložku s Kurzy Alfa jsem měla v telefonu už hodně dlouho. A projevila se Boží síla, která náš přesun všemožně urychlovala, abychom stihli už první setkání. Od začátku pro mě bylo důležité tady dobře začít. Najít si přátele, seznámit se s městem, nějak zapadnout. Prostě jsem přijela rozhodnutá, že to tu budu mít ráda, což se mi daří. :-)

Táž Boží síla na víkendu s Alfou začala působit hned v sobotu dopoledne, kdy jsme pomaličku četli úryvek z Bible o marnotratném synovi. A já se pořád vracela ke slovům „přijmi mě“, jako by na mě to spojení křičelo. A došlo mi, že to je to, co hledám. Najednou se mi celý víkend proměnil v přijetí. Uvědomila jsem si, jak je pro mě důležité, aby mě přijali ostatní a také to, abych zvládla přijmout sama sebe i se všemi nedokonalostmi. Odpustit si a nechat Boha, aby mi odpustil. I když si občas připadám neviditelná.

Byla jsem ráda, že jsem si mohla sednout k dopisu pro Ježíše a všechno mu vypsát. Utřídit si myšlenky, poprosit za věci, které mě trápí, a taky poděkovat za Jeho vedení v mém životě. Při psaní jsem hodně myslela na lidi, které jsem v životě potkala. A byla to jedna prosba za druhou. Byla jsem plná vědomí, že jsem slabý člověk a potřebuji pomoc.

V prostředí temného kostela jsem všechno vložila do Božích rukou. V přívalu emocí jsem vnímala, jak moje srdce zpívá. A při přímlyvné modlitbě jsem vážně cítila, jak ke mně Bůh promlouvá ústy přímlyvců. Neuvěřitelně to hřálo u srdce. Najednou jsem se cítila být součástí něčeho většího. To spojení s Bohem a lidmi bylo až surreálné.

Skvělý byl pocit, že člověk najednou zaplňuje nějaké místo v komunitě. Že ta pomyslná židle, na které sedím, je moje. A všichni kolem jsou moje společenství a jsem tu i já.

Jsem nesmírně ráda, že jsme se mohli navzájem hlouběji poznat, popovídat si, inspirovat se. To mě obohatilo. Vážím si každého, s kým se na Alfě setkávám. Cením si toho přijímajícího prostředí, které společně vytváříme.

Ještě drobný detail našeho příběhu. Několik nás šlo spolu v dešti z kostela ve Slavoňově, a narazili jsme na samoobslužnou almaru s hrníčky místní hrnčířky. Každý jsme si jeden koupili, a tak nám můžou připomínat, co jsme společně i vnitřně zažili. Já jsem celý víkend prožila v hluboké radosti. A odjela jsem vděčná, že jsem byla přítomná všem těm malým velkým zázrakům, kdy se člověk setká s Bohem, a jakou to v něm udělá obrovskou změnu. Tím, že jsem věřící odmalička a jezdím na křesťanské tábory, jsem to zažila už víckrát... Ale vidět totéž u lidí, kteří nemají s vírou žádnou předchozí zkušenost, navíc u tolika různých lidí a během jednoho víkendu, to bylo neuvěřitelné.

U svého muže Ondry jsem zázrak Boží proměny vnímala o to intenzivněji. Došlo mi, že Alfa není jen pro hledající, ale i pro už věřící jako jsme my. Mně pomohla vědoměji žít šťastnější vztah s Bohem i s lidmi.

„Jako bych se znovu narodil.“ – příběh Ondřeje

Bydleli jsme v Pardubicích teprve tři dny, když jsme s manželkou začátkem října vyrazili na faru na první Kurz Alfa. Přiznávám, že se mi moc nechtělo, protože jsme pořád řešili starosti spojené se stěhováním a na nic moc dalšího jsem neměl myšlenky. Ale měl jsem tu čest se na kurzech postupně seznámit s lidmi, kteří mě doprovázejí na cestě k Bohu a doufám, že se z nich stanou moji přátelé.

A právě o víkendu s Alfou u mě začala změna. Nejdřív při psaní dopisu Ježíši. Uvědomil jsem si, co je pro mě důležité. Že jsem vděčný za svou ženu Martu, která nás oba přihlásila do Alfy a je prazákadem mojí víry. Díky ní jsem se poznal s dalšími věřícími, a mohl pustit Boha do svého srdce.

Tyto pocity ještě posílila přímluvná modlitba v atmosféře historického kostela. Nikdy bych nevěřil, že se to může stát zrovna mně. Otevřel jsem srdce Bohu, odevzdal mu své slabosti a on mě naplnil svým pokojem. Cítil jsem Boží přítomnost a jistotu, že právě vešel do mého srdce. Doteď to úplně nechápu, ale zažil jsem nepopsatelné. Bylo to tolik emocí najednou, láska, štěstí, strach, zmatek, úleva a klid.

Naplněný Duchem Svatým jsem později v jídelně sebral ze stolu ubrousek a napsal na něj: „Mohl bych požádat o svátost smíření? Max 20 minut.“ A dal ho otci Jendovi. On se na mě podíval: „Hned?“ A já: „Hned.“ Byla to celé tak obrovská síla, že jsem se na konci dne neubráníl slzám.

Návrat byl těžký. Už v neděli večer jsem to doma nepoznával. Pamatoval jsem si, jak náš byt vypadá, ale nepoznával jsem ho. Jako by se vrátil jiný Ondra. Jako bych se znovu narodil. Přitom jsem necítil stesk, že bych něco opouštěl. Stýskalo se mi jen po těch lidech. Hned jsem svůj zážitek sepsal, aby mi později dodával odvahu. Hodně věcí jsem zažil a hodně jsem se toho naučil. Svou ženu jsem poznal v roce 2018. V roce 2021 jsem se nechal pokřtít. Ale až do víkendu s Alfou jsem věřil v Boha rozumem a ne srdcem. Tak to bylo silné.

Připadá mi, že jsem našel vnitřní pokoj, klid a smysl. A doufám, že už nebude nic jako předtím. Jsem připravený bojovat, abych se stával lepším člověkem. Vůbec poprvé v mém dospělém životě nevím, co přesně mám dělat. Jindy by mě to neskutečně trápilo, ale teď jsem si jistý, že moje cesta je ozářena Božím světlem.

„A pak jsem v sobě ucítila ohromnou sílu.“ – příběh Moniky

Hodně jsem přemýšlela, jestli bych dokázala přijmout víru. Nevěděla jsem, jestli všechny informace někdy pochopím. Zprvu jsem měla i strach, jestli si věřící a nevěřící člověk vůbec může rozumět. Ale to jsem netušila, že na Alfě potkám tolik skvělých a milých lidí. Nikdo mě nesoudil, a za to jsem vděčná. Můžu sdílet svoje trápení a nemusím se bát slz. Mám se s kým podělit o své pocity z víry. To jsem nikdy v žádné jiné komunitě nezažila. Je to neuvěřitelně osvobozující. Hodně mi pomáhají i přátelství, která jsem tu našla.

A víkend s Alfou pro mě byl určující v tom, jestli v této cestě chci pokračovat a dává mi smysl. Byla tam spousta lidí, s nimiž jsme si navzájem pověděli své zkušenosti a příběhy. To mi moc pomohlo. Vnímám tu jednotu, kdy všichni jdeme za stejným cílem. Velkou pohnutkou pro mě byla přednáška o Duchu Svatém. To, že každý člověk má dar, který může světu přinést. Později jsem se ve slavoňovském kostele modlila, abych svůj dar našla. Abych znala své poslání na tomto světě. Protože zatím nevím, proč tu jsem nebo co se ode mě čeká. Jen bývám smutná, že jsem zakotvená v něčem, co mi nevyhovuje, a nemůžu se dostat dál.

Předtím jsem si prošla spoustou sezení s psychology, terapeutky a dalšími, ale nic nepomáhalo. Nebyla jsem šťastná. Byla jsem zlomená. Ale při večerní přímělné modlitbě jsem najednou ucítila obrovskou vnitřní sílu. Odcházela jsem šťastná, nabitá energií. Vědomím, že jsem silná a zvládnou to. Druhý den jsem otevřela citát z Bible, který jsme si večer brali v kostele. Bylo tam, že když se Bohu otevřu, on tu bude pro mě a ukáže mi svou lásku. Polil mě nepopsatelně krásný pocit, úplně jsem se klepala. Prosila jsem, aby mi ukázal, jestli jsem na správné cestě. A on mi takhle řekl, že jsem. Doteď jsem vděčná kolegovi z práce, který mi o Kurzech Alfa řekl, a kamarádce, která mě na myšlenku víry přivedla. Zatím s Bohem nemám tak silné pouto, ale myslím, že se k němu pomalu dostávám. Každá návštěva Alfy je mi čím dál milejší, cítím, že jsem mezi svými. Vznikly vazby, které mě posilují. A kdykoli jdu kolem kostela, mám chuť jít dovnitř. Něco se opravdu změnilo. Víím, že už nebudu sama. Je tu Bůh, ke kterému se můžu modlit.

• *Martina Jánová, Ondřej Jána, Monika Pitorová*

Má Duch svatý i mne?

Seminář Život v Duchu dle E. Sieverse je za námi, a já se s vděčností ohlídím za uplynulými dny a znovu si připomínám, co mne vedlo k tomu zúčastnit se. Jako praktikující katolička jsem se snažila žít křesťanský život, ale ztrácela se lehkost, důvěra, nadhled... Cítila jsem, že se všechno snažím táhnout sama a Boha málo pouštím k řízení mého života, unavená z každodenních povinností, bez větší radosti z modlitby, bez živého vztahu k Písmu. Že zkrátka žiji víc vedle Boha než s Bohem. Pokřtěná, biřmovaná, ale stejně mi unikala zásadní věc. Ježíš nám touží dát plnost svého Ducha, a k našemu úkolu a duchovnímu boji nám poskytuje i dost slušný arzenál v podobě rozličných darů, které chce dát, a dokonce je **přislíbil každému**, kdo o ně prosí. Jen je potřeba o ně s důvěrou žádat... Domnívala jsem se, že dary jako je uzdravování, modlitby v jazyku, prorokování a mnoho dalších, se týkaly hlavně apoštolů a lidí, kteří byli tenkrát v blízkosti Ježíše nebo se jedná o privilegium pro „lepší křesťany“. Jak to, že i když jsem byla biřmovaná, musela jsem tedy dostat Ducha svatého, proč jsem i tak měla pocit, že jde mnoho věcí velmi ztěžka? Duch svatý totiž neměl mne...

Po dobu devíti týdnů jsme se scházeli na faře, probíhala zde katecheze, modlitba, sdílení ve skupinkách. V našich domovech pak denní četba Písma a tiché chvíle v Boží přítomnosti. Denně jsme se učili znovu pouštět Ježíše do běžných situací a do všech oblastí našeho života. Součástí byla také hloubková svátost smíření a vrcholem semináře modlitba za nové vylití Ducha svatého (křest Duchem svatým).

Jak zmiňuje Charles Whitehead ve své knize *Letnice jsou pro život*: „Na každé cestě je snadné zabloudit, a tak potřebujeme mapu a kompas. Naší mapou je Bible a Duch svatý je kompasem.“ (1)

Závěrem bych chtěla poděkovat vedoucím semináře: O. Jendovi, Lence Erbanové, manželům Beňovým a také zpovědníkům (P. Hromjákov, P. Hebltovi, P. Skalickému) a manželům Kánským za modlitby. A také všem účastníkům semináře za vytvoření příjemné atmosféry, otevřenost a jedinečnost každého z nich.

(1) Whitehead Ch., *Letnice jsou pro život*, 1. vyd., Karmelitánské nakladatelství, 2008, str. 40

• Anna Mrvová

Okénko do historie naší farnosti

– aneb Jak jsme prožívali dny sametové revoluce a dobu navazující v Pardubicích

V listopadu letošního roku – tak jako v minulých letech – jsme měli možnost se v televizi, v rozhlasu a na všech sociálních sítích znovu vrátit do doby před 36 roky a tehdejší události roku 1989 si plně oživit. A jak to bylo v té době v naší farnosti? Předkládám pár vzpomínek... Na svatořečení Anežky České 12. listopadu 1989 jelo do Říma pár jednotlivců – každý „po svém prkně“. Odtud se všichni vrátili s obrovským nadšením. Ve vzduchu byla cítit ohromná touha po změně režimu, která sílila, ale nikdo netušil, že přijde tak brzy. Když jsme se 17. listopadu dozvěděli o otřesných událostech v Praze na Národní třídě, nečekali jsme a hned 18. 11. 1989 jsme vyrazili do ulic projevit nesouhlas s tak brutálním zásahem policie proti studentům. Byla nás hrstka. Vyšli jsme od kostela sv. Bartoloměje, dále Sukovým nábřežím, ulicí Švermovou (dnes Sladkovského) a po Třídě Míru jsme došli až k divadlu.

Nesli jsme vlajku a chvílemi zpívali. Vzpomínám, že lidé otevírali okna, sledovali dění, někteří mávali, jiní kroutili hlavami, ale pár se jich i přidalo. U divadla nás pak už stál slušný hlouček. Zazpívali jsme státní hymnu a po chvíli ticha se rozešli.

Musím přiznat, že konkrétně já jsem měla trochu strach, co bude následovat. Události však nabraly na síle a 19. 11. 1989 bylo již u divadla velké shromáždění. V čele před divadlem již stáli první odvážní řečníci a známé tváře jako herec a moderátor Vladimír Čech, bývalá herečka VČD Věra Galatíková, pardubická disidentka Jarmila Stibicová a další. Tito odvážní řečníci měli podrobné informace z Prahy a hovořili k nám Pardubákům velice otevřeně. Mezi nimi byl i tehdejší pardubický duchovní – kaplan Jan Jandourek – velice odvážný ve svých názorech, nekompromisní svým postojem a přesvědčivým projevem, za který sklidil veliký aplaus, dlouhotrvající skandování a potlesk přítomných občanů. Z těchto míst se pak pravidelně každý den při večerních shromážděních dozvídali Pardubáci ověřené skutečnosti z Prahy a program pro následující dny revoluce v našem městě. Postupně vzniklo Občanské fórum. A tak přicházející svoboda nabývala na síle, i když nebylo vše tak hladké.

V našem farním společenství nechyběly ani velké vlny modliteb. Dny ubíhaly, události v naší zemi bylo mnoho a jejich výsledek gradoval do nenávratnosti minulého režimu. Ještě nutno podotknout, že paní Jarmila Stibicová byla 20. 11. 1989 jako pardubická disidentka policií zatčena a strávila tak na policii celou noc na 21. 11. 1989. Byla tak jednou z posledních zatčených. 21.4.1990 přijel na pozvání pana prezidenta Václava Havla do naší vlasti papež Jan Pavel II. Byla to událost, která se nedá lidskými slovy popsat. Po 40 letech komunistického režimu papež v naší zemi!!! Organizace této návštěvy nebyla snadná. Také z naší farnosti nás mnoho jelo do Prahy, abychom tu úžasnou atmosféru mohli prožít osobně. Jelikož jsme chtěli navázat na víru a tradici našich předků, přemýšleli jsme, jak se co nejlépe na tuto návštěvu připravit.

Zrodila se myšlenka, že navážeme na doby minulé, kdy se při velkých slavnostech chodilo v národních krojích. Kdo měl po svých předcích ještě kraj doma, s chutí jej „oprášil“, kdo neměl, rozhodl se kraj pořídit. Na mši svatou slouženou papežem jsme vyrazili jako krojovaná skupina 50 osob. Vše se podařilo podle plánu. Jako jediná krojovaná skupina věřících jsme se dostali do těsné blízkosti oltáře.

Pocit to byl úžasný a skutečnost dané chvíle nepopsatelná. Z Pardubic jela i skupina ministrantů pod vedením pana Václava Metelky (výchova ministrantů byla již tenkrát jeho velkou prioritou). Nechyběli ani zástupci skautů.

Naše vlastenectví, výchova dětí k národní hrdosti a k úctě k národním patronům vyvrcholila v roce 1990 na svátek sv. Václava 28. září. Uskutečnili jsme zájezd do Prahy. Program byl ve svých myšlenkách velice hluboký. První zastávka byla u sochy sv. Václava na Václavském náměstí, kde jsme opět v národních krojích zazpívali píseň „Jednou budem dál“, Svatováclavský chorál a státní hymnu. Položili jsme kytici s nápisem „Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím – oroduj za nás – farnost Pardubice“. Pražané se s námi zdravili a dotazovali se, co je našim dalším programem. A to byla osobní gratulace panu prezidentovi k jeho svátku. Toto setkání se nám předem podařilo dohodnout s prezidentskou kanceláří.

Jak máte možnost vidět z přiložených fotografií, setkání se podařilo.

Jako dárek jsme přivezli od dětí z Pardubic perníkové srdce (jak jinak) a květiny s nápisem „*blahopřejí věřící z Pardubic*“. Za zpěvu oblíbené písně pana prezidenta „Ach synku“ proběhlo přání, stisky rukou a poděkování za jeho podíl na sametové revoluci. Setkání bylo velice milé, srdečné a nezapomenutelné.

Poslední částí našeho zájezdu a jeho duchovním vyvrcholením byla účast na mši svaté v katedrále sv. Víta. Celebroval a vyzýval k ochraně svobody a demokracie otec kardinál František Tomášek. Zde k vystavené lebce sv. Václava naši skauti položili kytici rudých růží. S nadšením v srdci jsme se v pozdních večerních hodinách vrátili zpět domů, odhodláni svobodu dál hájit, střežit a budovat na pevných základech křesťanské víry. Vzpomínky na dobu sametové revoluce v Pardubicích jsou stále natolik živé a hluboké, že Institut Paměti národa dne 19. 11. 2025 v den 36. výročí prvního revolučního mítinku v našem městě uspořádalo besedu pro žáky 9. tříd ZŠ s PhDr. Janem Jandourkem PhD. Beseda byla dle svědků velice živá a zajímavá. Díky, Bože, za celých 36 let svobody a demokracie. Dej nám, prosíme, hodně sil, abychom dokázali šířit a předávat víru v našich rodinách i v celém našem městě. Svatá Anežko Česká, děkujeme a prosíme - oroduj za nás!

Oblastní charita Pardubice

Oblastní charita Pardubice přijme do týmu nové posily

Rádi mezi sebe přijmeme lidi, kterým záleží na druhých. Nabízíme pracovní i dobrovolnické příležitosti v péči o děti, seniory i osoby v nouzi. Hledáme například pečovatele a pečovatelky, osobní asistenty, řidiče, všeobecné sestry či dobrovolníky na doučování. Pokud hledáte plný úvazek, brigádu nebo chcete věnovat čas dobrovolnictví, budeme rádi, když se ozvete. Aktuální nabídku pozic najdete na našem webu – www.pardubice.charita.cz. Těšíme se na nové kolegy!

Kompenzační pomůcky – pomoc pro péči doma

Oblastní charita Pardubice nabízí širokou škálu kompenzačních pomůcek, které usnadňují domácí péči a pomáhají zachovat důstojný a aktivní život v prostředí vlastního domova. Půjčujeme antidekubitní matrace, francouzské hole, infuzní pumpy a stojany, kyslíkové koncentrátory, WC nástavce, polohovací postele, sedačky do vany, mechanické vozíky, chodítka, toaletní židle a další užitečné pomůcky pro podporu soběstačnosti.

Půjčovnu najdete v Pardubicích (tel. 777 756 099) a v Holicích (tel. 777 756 098). Více informací naleznete na webu Oblastní charity Pardubice (<https://pardubice.charita.cz/>).

Staň se naším králem Tříkrálové sbírky!

Chceš prožít něco výjimečného, šířit radost i pomoc lidem v nouzi a zapojit se do krásné tradice, která pomáhá tam, kde je potřeba? Přidej se k nám jako koledník Tříkrálové sbírky – a buď naším králem!

O vše se postaráme – stačí nadšení a chuť pomáhat. Tříkrálová sbírka probíhá od 1. do 14. ledna a zapojit se může kdokoli, komu není lhostejné, jak se žije lidem kolem nás. Chceš být s námi u toho? Dej nám o sobě vědět – rádi tě přivítáme v našem kolednickém týmu.

Přihlásit se můžeš u **Barbory Hanusové** na tel. číslo 733 161 618

či e-mailu: bhanusova@charitapardubice.cz

Proběhlo slavnostní otevření nového Centra sociálních služeb

Dne 2. prosince jsme slavnostně otevřeli nové Centrum sociálních služeb v Holicích – zázemí, které zásadně rozšíří podporu pro seniory, osoby se sníženou soběstačností i jejich rodiny v celém regionu. Od ledna 2026 zde spustíme Odlehčovací služby Červánky, a to jak v ambulantní, tak pobytové formě. Nové služby nabídnou bezpečné a profesionální prostředí pro klienty a zároveň umožní pečujícím odpočinout si, načerpat síly, vyřídit potřebné záležitosti či docházet do zaměstnání. Centrum tak přinese do Holic dlouhodobě chybějící podporu, která pomáhá lidem zůstat co nejdéle v jejich přirozeném prostředí – doma.

Chcete nás podpořit? Přiložit ruku k dílu můžete na tomto odkaze:

www.donio.cz/pece-ktera-voni-domovem. Díky vaší podpoře můžeme dokončit stavbu nového centra, vybavit ho potřebným nábytkem a pomůckami a zajistit, aby v něm lidé v těžkých životních situacích našli kvalitní péči, podporu a zázemí. Srdečně vám děkujeme za podporu!

• Mgr. Una Sauka

Rozhovor

Rozhovor s Terezií a Davidem Špeldovými

Manželé Terezie a David, rodiče tří dcer (kterým bude na jaře 6, 4 a 1 rok), navštěvují především mše sv. v klášterním kostele. Jak ale z rozhovoru pochopíte, s celou farností jsou provázáni více, než se na první pohled může zdát.

Terez, inspirací k tomuto rozhovoru je skutečnost, že předvánoční koncert, který společně s dalšími pořádáš, bude mít výročí 15 let. Přibliž nám, o co jde a jak nápad vlastně vznikl?

V roce 2010 jsme už několik let fungovali jako schola (a zároveň spolčo) v klášterním kostele a doprovázeli ve školním roce pravidelně každou nedělní mši svatou. Přece jen to byla hlavně povinnost a služba, a tak jsme si řekli, že bychom rádi zkusili i něco více pro radost – a zároveň to byl podle našich možností způsob, jak pozvat do kostela kamarády, vrstevníky, spolužáky ze střední. První rok(y) bylo strašně moc zkoušek, zpětně nechápu, jak (jsme) to všichni zvládli. Ale jinak to nešlo, téměř všichni jsme tenkrát byli zpěváci /muzikanti amatéři a aby výsledkem mohl být opravdu koncert, byla za tím velká dřina.

Každopádně výsledkem koncert v předvečer Štědrého dne opravdu byl a myslím, že velmi povedený. Lavice kostela byly zaplněné nejen našimi podporujícími rodinami, ale taky spolužáky, kamarády a známými (našimi i našich rodičů), kteří jinak do kostela nechodí. A jejich vděčnost, nadšení a fakt, že kromě hudby si mohli vyslechnout i úryvky z Písma, nás motivovala v tom další roky pokračovat. A tak se z toho stala tradice.

Po 8 letech služby jsem scholu předala na několik dalších let Peťovi Kučerovi a právě s ním v koncertování pokračujeme až doteď. Složení zpěváků a muzikantů se nám mění, ale myšlenka a zájem okolí zůstává, Bohu díky za to.

Kdy a kde bude letošní koncert a pro koho je určen?

Tradice se měnit nemají, takže jako vždy – 23. 12. v 17:00. Vloni jsme zkusili trochu změnit koncept, hlavně proto, že našimi vrstevníky a tedy i cílovou skupinou jsou i rodiče s malými dětmi a tak jsme riskli počasí a rozhodli se uspořádat koncert na farním dvoře. Velmi se to osvědčilo, z koncertu se stalo krásné předvánoční setkání se svařákem či kakaem nejen farního společenství, nejvíce nás těší právě otevřenost „lidem ven“.

A tak letos prosíme svatého Petra opět o spolupráci s počasím a potkáme se venku na farním dvoře. Zváni jsou všichni, kdo se chtějí setkat nebo i třeba jen na chvíli zastavit a vánočně se naladit na blížící se svátky.

Rád bych se zeptal na vaši pracovní profesi. Co jste vystudovali? Co děláte?

Proč a v čem vás to naplňuje?

D: Já jsem vystudoval pedagogickou fakultu a v Hradci na Církevní ZŠ a na BiGy učím tělocvik a informatiku. K tomu dlouhodobě pracuji v HK na biskupství na tiskovém oddělení, kde mám na starosti zejména web. Učím rád a doufám, že je to na mě znát.

T: Já jsem psycholožka a psychoterapeutka, během mateřské jsem za velké podpory Davida dokončila psychoterapeutický výcvik a pracuji jako psychoterapeut s dospělými lidmi a teď ještě jako zázrak za školního psychologa na ZŠ Noe. Žonglovat mateřskou a práci není jednoduché, dlouho to ale byla nutnost, abych dokončila výcvik (nejde přerušit či prodloužit a praxe je nutná) a teď jsme si to tak s Davidem nastavili, abychom dobře vyšli, naše zaměstnání nám umožňují to takto kombinovat a v péči o děti se zastaneme. Naplňuje mě to, protože psychoterapie je krásná, proces to často není jednoduchý, ale stojí za to.

Davide, jsi též v pastorační radě farnosti, jaké to pro Tebe je, v čem vnímáš důležitost této funkce?

Snažím se to brát jako službu a cestu vedoucí k tomu, aby nám všem ve farnosti bylo dobře. Abychom viděli, co je dobré, pokračovali v tom a zároveň se nebáli změn, které vychází z potřeb nás, lidí z farnosti.

Chodíte na mši sv. do klášterního kostela, proč právě tam? Jak si myslíte, že děti prožívají mši sv.? Co je pro ně důležité?

T: Vlastně trochu historicky, protože já jsem tam vyrostla :-).

Postupně na lavičkách vepředu a pak ve schole nejprve „u Floriána“ a pak na kúru.

D: Já jsem v dětství mše svaté pro děti ve farnosti nezažil. Moc dobře si vzpomínám na svoji radost a nadšení, když jsem viděl, že v Pardubicích se při mši s dětmi počítá a jsou součástí. Do klášterního kostela jsme pak začali chodit pravidelně, když se nám narodila první dcera. Nedělní mši naše děti berou jako součást rodinného programu a s věkem se začínají více ptát, což je pro nás taková “prověrka víry”, abychom uměli pravdivě a srozumitelně odpovědět, často mám co dělat. Jak děti mši prožívají, nevím, jestli dokážu říct, někdy mě samotného překvapí, co si holky v hlavě poskládají, ale samozřejmě to je pro ně často dlouhé. V tom se jim snažíme pomoci tak, že popisujeme, co se při mši děje a jsme rádi, když se mohou zapojit.

T: Takže právě zapojení se do liturgie, srozumitelné kázání a rituály, se kterými během mše počítají, jim (i nám) pomáhají mši více prožít než přežít. Nezbytností pro nás jsou každopádně ale i pastelky s sebou a knížky, snažíme se, aby byly s křesťanskou tematikou a mohli jsme s dětmi o tom během mše mluvit.

D: Ale zcela upřímně, děti jsou děti, a ty naše velmi temperamentní, takže kolikrát i my sami máme co dělat, abychom celou mši svatou zvládli.

Před dvěma lety jste oslovili mladé rodiny z kostela a začali se jednou měsíčně setkávat. Jak tuto aktivitu hodnotíte, co vás překvapilo, kam byste rádi toto společenství vedli?

D: Oba jsme ve společenství vyrostli, ve farnostech, ve vikariátech jako zástupci za mládež a na DCŽM Vesmír, kam jsme jezdili nejen „za zábavou“, ale i pomáhat. A společenství pro nás má velkou hodnotu. Ve farnosti máme přátele, ale chyběla nám vrstevnická skupina s malými dětmi a živé společenství. Přitom ti lidé v kostele jsou. Tak jsme je začali zvát a scházet se, abychom o sobě věděli, znali se a mohli sdílet osobní i duchovní život.

Snažíme se každý měsíc setkat, připravit téma pro nás rodiče a aktivitu pro děti a vytvářet vztahy, které nás spojí.

T: Moc bychom si přáli, aby ostatní objevili hodnotu a hloubku společenství, že to není jen „akce na faře“, na kterou buď přijdu nebo nepřijdu, ale že v opravdovém společenství pro sebe můžeme být oporou, inspirací a pomocí. A nemusí z nás být nejlepší přátelé, ale můžeme pro sebe být cennými v růstu ve víře, v opoře v rodičovství a společně vytvářet pro naše děti dobré místo ve farnosti.

D: Snažíme se hledat způsoby, jak se vzájemně podpořit a hledat, o co je zájem, např. čarodějnice (opékání buřtů) na konci dubna u nás na zahradě mají vždy účast velkou. Naším přáním je, aby takovou důležitostí pro ostatní, jako má táborák, měla i “obyčejná spolča na faře”, kde si můžeme vzájemně dávat čas, nasazení, přípravu programu, účast, naslouchání, sdílení.

T: Což moc dobře víme, že s malými dětmi je náročné a je to o prioritách. Ale pořád si myslíme, že společenství může být pro všechny takovým bohatstvím, že se vyplatí do toho investovat.

Jste už 7 let manželé. Zároveň i rodiče tří malých dětí. Co pro růst vzájemného partnerského vztahu pokládáte za užitečné či dokonce nezbytné?

D: Já jsem začal letos pít kafe. Ne kvůli únavě (to bych asi potřeboval taky), ale kvůli Terezce a našemu společnému času. Abychom si mohli sednout na chvilku na terasu a dát si kafe. Teď v mrazu to má obzvlášť speciální náboj, ale je to super, je to náš čas, pár minut, kdy jsme chvilku jen spolu a přitom nejsou tři ráno a my nejsme ještě úplně KO.

T: Je to tak, nezbytný vnímáme hlavně čas pro nás dva. Nejsou to víkendy, nejsou to dny, teď ani večery. Jsou to minuty a mikrookamžiky přes den, kdy se snažíme na sebe napojit a vědět, že v tom všem šrumci jsme my dva a že tu jsme pro sebe.

Jsme v adventu a blíží se Vánoce. Jak toto období prožíváte a na co se těšíte?

T: Já mám hrozně ráda tradice a ráda to předávám našim dětem. Nejvíc mě baví, jak si ty tradice vytváříme jako rodina. Zároveň mě David musí brzdit, abych se nestala otrokem toho, co všechno k adventu přece neodmyslitelně patří a „musíme“ to stihnout. Takže v tom hledáme balanc, jak skloubit povinnosti, radosti z tradic a přitom občas aspoň zahlédnout to adventní ztišení a zastavení.

D: Ano, aspoň zahlédnout. Na prožívání bude snad víc prostoru až děti povyrostou. Ale i malé cíle jsou důležité.

T: Chystáme se s dětmi určitě alespoň jednou na roaráty, David s holkama přijde (doufám) na koncert, povídáme si doma o tom, proč a v čem je advent krásný, a že to není jen nekonečné čekání na Vánoce, ale vzácný čas příprav – viditelně domovů a hlavně srdcí.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

VÝBĚR Z PLÁNOVANÝCH FARNÍCH AKCÍ 2026

so	24.1.	Obnova žen na faře
so-ne	24.-25.1.	Bosco Times – oslavy Dona Boska
pá-ne	6.-15.2.	Jarní prázdniny

pá-ne	20.–22.2.	Duchovní obnova mužů ve Slavoňově
pá-ne	6.–8.3.	Duchovní obnova žen ve Slavoňově
so	14.3.	Postní duchovní obnova
ne	26.4.	Návštěva apoštolského nuncia v Pardubicích
čt-ne	30.4.–3.5.	Farní pouť na Slovensko
so	9.5.	Kněžské svěcení (nový termín)
ne	10.5.	Primice Jeronýma Pelikovského v Litomyšli
ne	7.6.	Farní festival

KALENDÁŘ AKCÍ | 8. 12. – 21. 12.

po	8.12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (18:00 klášterní kostel)
st	10.12.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
so	13.12.	Roráty (7:00 klášterní kostel), následuje rorátní snídaně na faře
		Koncert skautů a nabídka Betlémského světla (15:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	14.12.	Sbírka Kněžský seminář a formace bohoslovců (2)
		Vzpomínka na zemřelé děti (18:30 kostel sv. Bartoloměje)
po	15.12.	Přednáška P. Hromjáka - Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
st	17.12.	Vánoční koncert v Lánech (18:00 kostel sv. Jana Nepomuckého)
pá	19.12.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	20.12.	Roráty (7:00 klášterní kostel), následuje rorátní snídaně na faře
ne	21.12.	Svátost smíření (14:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje a fara)
		Vánoční koncert v Třebosicích (16:00 kostel Povýšení sv. Kříže)
		Vánoční koncert v Mikulovicích (17:00 kostel sv. Václava)
		Vánoční koncert v Rosicích (17:00 kostel sv. Václava)

KALENDÁŘ AKCÍ | 22.12. – 16.1.

po	22.12.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
		Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
út	23.12.	Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Vánoční koncert (17:00 farní dvůr)
	22.12.–2.1.	Vánoční prázdniny – nejsou polední mše svaté v kostele sv. Jana Křtitele
st	24.12.	Betlémské světlo (10:00 - 22:00 v kostele sv. Bartoloměje) + dále viz. rozpis
		Půlnoční sbírka – Štědrý dar pro betlémské děti
		Vánoční bohoslužby – viz rozpis
so	27.12.	Setkání seniorů (8:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
ne	28.12.	Svátek Svaté rodiny – Obnova manželských slibů při všech bohoslužbách
		Modlitba za národ (18:30 kostel sv. Bartoloměje)
út	30.12.	Koncert Cantus Amici (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	31.12.	Děkovná mše svatá (16:00 kostel sv. Bartoloměje)
čt	1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie
pá	2.1.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	3.1.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	4.1.	Farní kavárna (10:00 farní sál)
		Ekumenický volejbalový turnaj (14:00 Univerzita Pardubice)
po	5.1.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
út	6.1.	Tříkrálový koncert (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	14.1.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
pá	16.1.	Mše svatá a setkání dobrovolníků, dobrodinců a pomocníků (18:00 kostel sv. Bartoloměje, fara)

KALENDÁŘ AKCÍ | 19.1. – 15.2.

po	19.1.	Přednáška P. Hromjáka - Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
čt	22.1.	Ekumenická bohoslužba (18:00 kostel Českobratrské církve evangelické)
	23.–25.1.	Modlitební triduum MM (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
	24.–25.1.	Oslavy Dona Boska 2026
so	24.1.	Duchovní setkání žen (10:00 fara)
st	28.1.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 1
		Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Jana Křtitele)
po	2.2.	Přednáška P. Hromjáka - Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
čt	5.2.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	6.2.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	7.2.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Charitní ples (19:00 Ostřešany)
ne	8.2.	Vychází Zpravodaj farnosti č. 1
	9.–15.2.	Jarní prázdniny

PRAVIDELNÁ AKCE

čt		Čtvrteční adorace (18:30-20:00 kostel sv. Bartoloměje)
----	--	--

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice |
instagram.com/Pardubicefarnost